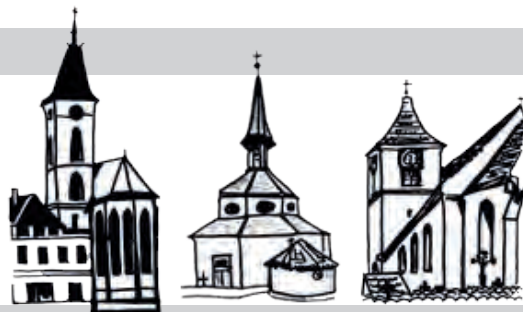

FARNÍ NOVINY

Vodňany - Skočice - Bílsko

listopad - Advent 2011

Milí přátelé,

máme před sebou blížící se konec roku jak církevního, tak občanského. Když se na něco důležitého nebo slavnostního připravujeme, tak sami víme, že posledním okamžikům příprav věnujeme nejvíce času a úsilí, aby bylo vše v pořádku a všechno klaplo k naší spokojenosti. Celý náš život je přípravou na věčnost, na setkání s Pánem a tomu odpovídá i uspořádání církevního roku. Konec církevního roku nám nabízí příležitost něco skutečně dobrého vykonat. Sami víme, jak na dobré skutky často zapomínáme. Soustředíme se více na to, abychom nekonali něco zlého – ale to nestačí. Nejsme zde proto, abychom nekonali zlo, ale abychom konali dobro.

Čeká nás dušičkový týden, kterému bychom měli věnovat zvýšenou pozornost. Můžeme získávat plnomocné odpustky pro naše zemřelé od prvního do devátého listopadu. Odpustky zahrnují odpuštění trestů za hříchy. Odpustky lze získávat každý den v dušičkovém týdnu. K denní povinnosti patří sv. přijímání, modlitba na úmysl papeže a návštěva hřbitova spojená s jakoukoli modlitbou za zemřelé. Dále je potřeba svátost smíření - k té stačí jít jen jednou během této doby. V souvislosti se svátostí smíření bude věnován jeden příspěvek katechismu, a to kapitole o hříchu, protože zpytování svědomí se u většiny z nás omezilo jen na Desatero.

Dušičkové období začíná velikou slavností Všech svatých, která nám má připomenout, kam máme patřit, kým máme být. Památka věrných zemřelých pak nás má upozornit na to, že mnoho zanedbáváme, nemilujeme dostatečně Boha a bližního a neodčiňujeme spáchané zlo. I tady se mnozí spokojíme s pouhým odpuštěním hříchů, ale na pokání se zapomíná a z toho důvodu máme velký předpoklad k tomu, že i my se můžeme ocitnout na místě zvaném očistec. Očistec není radno podceňovat, protože největším utrpením v něm je, stejně jako v pekle, ztráta Boha vlastní vinou.

Vrcholným završením církevního roku je pak slavnost Krista Krále, kdy vyjádříme společně touhu, aby Ježíš byl skutečně Pánem našeho života, abychom vyjadřovali tuto skutečnost nejen slovy, ale hlavně svým životem, svým smýšlením a chováním. Koncem listopadu nám pak začne nový církevní rok a období adventu, který letos bude věnován svátosti biřmování.

Přeji Vám všem i sobě, aby zamyšlení se nad svým dosavadním životem v dušičkovém období nás přivedlo k opravdovějšímu prožívání doby adventní, která je nejen přípravou na Vánoce, ale především připravením cesty Pánu do našeho života.

K tomu Vám žehná a modlitbou vyprošuje
Váš otec Jiří

Připravujeme na rok 2012
seriál na pokračování

HISTORIE OBCE BÍLSKO

z klávesnice bílské kronikářky Lenky Kulíkové

DUŠIČKY

Dušičky, Památka zesnulých - svátek památky zemřelých (v římskokatolickém církevním kalendáři 2.11.). Tento den ustanovil roku 998 opat Odilo ve francouzském Cluny k uctívání památky významných zemřelých členů řádu sv. Benedikta v místních kláštřích, odkud pronikl do ostatních západních zemí.

V tento den se proto konají zádušní mše svaté (rekviem) a společné modlitby na hřbitovech. Svátek Dušiček byl spojen s obyčejovými projevy, odvozenými ze starších způsobů uctívání zemřelých předků. V jejich základu byla víra v posmrtný život a představa o ochranném nebo škodlivém vlivu zemřelých, které je třeba si naklonit přinášením obětí.

Předvečer svátku Dušiček se slavil v rodinném kruhu tichým vzpomínáním a modlitbami za zemřelé členy rodiny. Podle lidové víry se duše předků navracely v noci z 1. na 2. 11. ke svým blízkým. Proto se pro ně ponechávaly na stole zbytky dušičkové večeře (dříve hlavně kaše) a lidé popíjeli studené mléko nebo se jím postříkovali, aby zmírnili muka duší v očistci. Po celou noc nechávali v oknech hořet svíce a později lampy, místo olejem naplněné máslem nebo sádlem k ochlazení trpících duší. Obecně rozšířeným obyčejem bylo rozdávání zvláštního dušičkového pečiva žebřákům, dětem a sociálně slabým. Nazývalo se dušičky, boží kosti, kosti svatých, nebo caletky (recept naleznete níže), mělo tvar zkřížených tyčinek a peklo se z bílé mouky. Místo rohlíků se jedlo v době Dušiček ještě za 1. republiky, a to i ve velkých městech. Na Dušičky bývaly běžné hromadné modlitby žebřáků za klid zemřelých v chrámových předsíních, kam jim hospodyně (např. na Slovácku) přinášely koledu za mrtvé: mouku, pečivo, kaši, slaninu, sušené ovoce a později i peníze.

Rozdávání almužen chudým se konalo také o svátku Všech svatých (1. 11.). Hoštění a obdarovávání v tyto listopadové dny bylo nejen projevem křesťanského milosrdenství, ale souviselo s představou, že žebřáci a děti jsou poslové, nadaní schopností zprostředkovat kontakt mezi pozemským a nebeským světem, popř. že přímo zosobňují duše zemřelých. Průvodním jevem svátku Dušiček je úprava a výzdoba hrobů, spojená s pálením svíček. Zdobení hrobů bývalo zvláště na venkově velmi prosté (obkládaly se hlavně drnem). Výzdoba květinami a věnci se obecně rozšířila až po 1. světové válce.

P evzato z knihy Národopisná encyklopedie - Lidová kultura ech, Moravy a Slezska, upraveno

CALETKY

Suroviny:

1 vejce

4 žloutky

200 ml mléka

100 g rozpuštěného másla

1 lžičce rumu

100 g cukru

650 g hladké mouky

100 g kandovaného ovoce

špetka soli

20 g erstvého nebo 2 lži ky sušeného droždí

Po vykynutí tvarujeme to do tvaru kostí

a dušiček. Pečeme při 180-200°C.

Z katechismu – tentokrát o hříchu

Hříchu se dopouští ten, kdo vědomě a dobrovolně neposlouchá Boží přikázání. Boží přikázání ale nejsou jen o tom, co nemáme dělat, ale hlavně také o tom, co máme dělat. Proto můžeme hřešit nejen myšlenkami, slovy a skutky, jak to vyznáme na začátku mše svaté, ale také zanedbáním dobra, které jsme mohli či měli udělat, což si mnozí neuvědomují a málokdo to považuje za hřích.

Z tohoto obecného pojetí hříchu jsou pak definovány skupiny zvláštních hříchů.

Sedm hlavních hříchů,

které jsou základem většiny ostatních. Jsou to:

1. pýcha (myslím si o sobě víc, než je třeba, a podceňuji druhého),
2. lakomství,
3. smilstvo,
4. závist (mám smutek ze štěstí druhého a mám radost z neštěstí druhého),
5. obžerství,
6. hněv,
7. lenost.

Hříchy proti Duchu svatému

O těchto Ježíš říká, že nebudou odpuštěny. Ne snad proto, že by byly tak těžké, ale protože jejich podstatou je, že člověk o odpuštění nestojí a nechce ho.

1. **formální nevěra** (nevíra): spočívá v tvrdošijném zamítání nebo popírání zjevených pravd, ačkoliv byly poznány;
2. **zoufalství**: popírá se jím Boží věrnost, která slíbila kajícímu hříšníkovi odpuštění jeho hříchů;
3. **opovážlivé spoléhání na Boží milosrdenství**: dopouští se ho ten, kdo hřeší proto, že Bůh odpouští; nedopouští se však tohoto hříchu ten, kdo při hříchu doufá, že mu bude odpuštěno;
4. **tvrdošijná nekajícnost**: spočívá v záměrném rozhodnutí vůle neuznávat zlo hříchu, a proto se z něho nekát, jako by hřích nic nebyl nebo byl dokonce ctností;
5. **zatvrzelost srdce až do konce**: spočívá v pevném rozhodnutí vůle zůstat až do konce života nekajícím a zemřít ve hříších;
6. **nenávistná závist Božího přátelství bližnímu**: touto závistí se prohřešuje ten, kdo si přeje nebo tak jedná, aby v bližním zničil Boží lásku, tj. posvěcující milost, která mu na bližním vadí.

Jak je vidět, první hřích je proti víře, druhý a třetí proti naději a ostatní jsou proti lásce Boží.

Hříchy do nebe volající

1. úmyslná vražda,
2. sodomský hřích,
3. utlačování chudých, vdov a sirotků,
4. zadržování nebo krácení spravedlivé mzdy

Cizí hříchy, neboli spoluvina

Stejnou vinu máme, když se na hříchu druhého přímo podílíme, když jej nařídíme, když k němu povzbuzujeme, když k němu radíme, když jej schvalujeme, když k němu mlčíme, když mu nezabráníme, když chráníme ty, kdo páchají zlo.

Otec Ji í

K zamyšlení se nad našim životem patří, kromě desatera, také **Patero církevních přikázání**

1. O nedělích a zasvěcených svátcích být na celé mši svaté (pro křesťany od 7 let)

Zasvěcené svátky jsou:

Slavnost Narození Páně (25. 12.)

Slavnost Matky Boží Panny Marie (1. 1.)

Velmi se doporučuje slavit bohoslužbu na Zelený čtvrtek, Velký pátek a v den slavnosti Vzkříšení a dále na slavnosti liturgického roku a na Popeleční středu.

2. Alespoň jednou za rok slavit svátost smíření.

3. Aspoň jednou za rok přijmout Tělo Kristovo, a to o Velikonocích.

Splněním těchto dvou bodů se dostojí zákonu. Je to minimum k tomu, aby se někdo mohl považovat za křesťana. Církev však doporučuje, aby věřící přijímali Tělo Kristovo co nejčastěji a aby pravidelně konali svátost smíření; dopustí-li se těžkého hříchu, aby ihned obnovili přátelství s Bohem dokonalou lítostí a co nejdříve se z hříchu vyznali.

4. Konat pokání a vyjadřovat to i kajícími skutky.

Kající skutky jsou:

Sebezápór

Např. odříct si z jídla a pití (maso, sladkosti, káva, alkohol, cigarety), zábavu (televize, tanec) vyřídit nepříjemné záležitosti.

Skutky zbožnosti

Např. slavení bohoslužby, modlitba, duchovní četba, křesťanské nauky.

Skutky lásky

Např. služba bližním, občanskému i církevnímu společenství.

Vlastním údobím pokání je doba postní, kdy křesťan mj. pomocí vnitřního usebrání a kajících skutků usiluje o hlubší sepětí s Ježíšem Kristem. Toto pokání vrcholí obnovou křesťanského vyznání při slavnosti Vzkříšení.

Vlastním dnem pokání a kajících skutků je pátek, pokud není slavnost.

Na Popeleční středu a Velký pátek je přísný půst: nejíst maso (závazné od 14 let) a nejíst dosyta (závazné od 18 do 60 let).

Před přijímáním Těla Kristova je eucharistický půst: jednu hodinu nic nejíst a nepít. Voda a nezbytné léky tento půst neporušují. Pro zvláštní okolnosti jsou výjimky.

5. Hmotně a finančně se podílet na péči církve o bohoslužbu a o potřebné lidi.

Otec Jiří

Světové dny mládeže v Madridu 16. - 21. srpna 2011

"V Kristu zapus te ko eny, na n m postavte základy, pevn se držte víry." (srov. Kol 2,7)

Setkání se zúčastnily více než 2 milióny mladých z celého světa.

Z České republiky přijelo více než 3 000 mladých, podobný počet byl i ze Slovenska.

Česká, slovenská i německá média mluvila hlavně o vysokých nákladech na setkání, potížích v zásobování a protestech. Vysílací čas věnovaný samotnému setkání byl minimální.

Naštěstí křesťanská televize Noe a rádio Proglas přenášely živě celý program.

„Světové dny mládeže jsou znamením, přílivem světla; zviditelňují víru a Boží přítomnost ve světě a dodávají odvalu k víře. Věřící se často cítí izolováni a téměř ztraceni. Zde zjišťují, že nejsou sami, že existuje velká síť víry a světové společenství věřících a že je krásné zažít toto univerzální přátelství.“

„Světové dny se plně samofinancovaly. Jejich náklady obnášející zhruba 50 milionů eur byly pokryty z příspěvků poutníků (31,5 milionů), sponzorských darů (16,5 milionů) a diecézních fondů a jiných privátních darů (2,4 milionů). Městská správa ani španělská vláda na akci nepřispívaly, naopak pro španělskou ekonomiku měl příliv poutníků pozitivní ekonomický dopad - za týden setkání fakturovaly obchody a restaurační zařízení více než 100 milionů eur, což je čtyřnásobně více v porovnání se srpnem loňského roku.“

Oficiální tisková zpráva po skonění dn

ADVENT

Zamyšlení „ při svíčkách“...

S3: Vidiš, jak se vystavuje? Prostě musí být první, jak jinak!

S2: Neboj, třeba další na řadě budeš ty.

S1: Tak já se tady snažím, dělám atmosféru...A ono je z toho nakonec dusno...

S3: Dusno bude, až tě někdo sfoukne!

S1: Jo, tak to bys chtěla...

S2: Tak se nehádejte. Na každou jednou dojde.

S4: Je to možný? Kam jsem se to zase upíchlá. O co vám jde? O duchovní advent asi, že?

S2: Ty mlč! Moc dobře jsem si všimla, jak se líšáš k věnci!

S4: Snažím se zjistit, jaký skutečně je uvnitř.

S3: Jo, prázdná sláma, děvenko...

S2: Ticho! Sirka se blíží!!!

Tak to vidíte. Už ani na tom adventním věnci není klid a pokoj. Jak by taky mohl? To je samé závidění, hodnocení, srovnávání, falešné domněnky...škoda psát. Poněkud nepovedený vstup do nového církevního roku. Vždyť...

Advent je začátek. Začátek je odhodlání. Něco v sobě hledat? A nalézt! Naslouchat a vnímat. Pokoj. Radost. Světlo. To, které nám bylo dáno při křtu. Nezapomněli jsme? Každý můžeme svítit. Tak ať si každý svícení své cení.

Lenka Ebelová

V předvečer slavnosti sv. Václava byl nalezen v místnosti na kůru našeho kostela vzácný barokní relikviář, o kterém nebyla dosud nikde zmínka, a přitom zcela určitě je spjat s naším kostelem Narození Panny Marie. Z toho důvodu jsou nahoře a dole nápisy "plášť Panny Marie" a dole "sv. Anna". Dále relikviář obsahuje ostatky "sv. Ludmila", "sv. Václav", "sv. Jan Nepomucký", "sv. Adalbert (Vojtěch)" a "sv. Prokop". Jelikož Vodňany byly královským městem, je pravděpodobné, že ostatky světců náš kostel skutečně obdržel. Navíc má dutou nohu s dvířky, kam se vkládala listina o pravosti a původu ostatků. Tato listina se uvnitř nenalzá, poněvadž dutina již není pevně uzavíratelná a musela tudíž někde vypadnout.

Otec Jiří, foto: Petr Totín

Stvořil Bůh zlo?

Na jedné univerzitě položil profesor svým studentům otázku: „Stvořil Bůh všechno, co existuje?“ Jeden ze studentů nesměle odpověděl: „Ano, stvořil.“ „A stvořil Bůh opravdu všechno?“ – ptal se dál profesor. „Ano pane,“ – odpověděl student. Profesor pak pokračoval: „Jestliže Bůh stvořil opravdu všechno, znamená to, že stvořil také i zlo, které existuje. A díky tomuto principu je i jednání nás samotných tomu podřízeno. Bůh je zlo.“

Když tato slova student vyslechl, ztichl. Profesor byl sám se sebou spokojený. Najednou zvedl ruku jiný student: „Pane profesore, mohu Vám položit otázku?“ „Samozřejmě,“ – odpověděl profesor. Student se postavil a zeptal se: „Existuje chlad?“ „Co je to za otázku, samozřejmě že ano! Tobě nikdy nebylo chladno?“ Studenti se zasmáli otázce spolužáka, ale ten pokračoval: „Ve skutečnosti, pane, chlad neexistuje. V souladu se zákony fyziky je ve skutečnosti chlad pouze nepřítomnost tepla. Člověka i předměty můžeme vědecky popsat a určit jejich vyzařovanou tepelnou energii. Nikdy však ne jejich vyzařovaný chlad. Chlad nemá svoji jednotku, kterou bychom ho mohli změřit. Pojem chlad jsme si vytvořili my, lidé, abychom mohli popsat to, co cítíme v nepřítomnosti tepla.“

Student dále pokračoval: „Pane profesore, existuje tma?“ „Samozřejmě, že existuje!“ – odpověděl profesor. Student pokračoval: „Znovu nemáte pravdu, tma stejně tak neexistuje. Ve skutečnosti je tma jen díky tomu, že není přítomno světlo. Můžeme zkoumat světlo, ale ne tmou. Světlo se dá dokonce rozložit a můžeme zkoumat jeho spektrum, ale tma se změřit nedá. Tma nemá svoji jednotku, kterou bychom ji mohli měřit. Tma je jen pojem, který si opět vytvořili lidé, aby pojmenovali nepřítomnost světla.“

Následně se mladík zeptal: „Pane, existuje tedy zlo?“ Tentokrát profesor nejistě odpověděl: „No jistě, děje se to samozřejmě každý den. Brutalita ve vztazích mezi lidmi, trestné činy, násilí, všechno to není nic jiného, než projev zla.“ Na to student odpověděl: „Zlo neexistuje, pane. Zlo je jen nepřítomnost dobra, tedy Boha. Zlo je výsledek nepřítomnosti lásky v srdci člověka. Zlo existuje právě tak, jak vzniká tma nebo chlad. Tedy nepřítomností světla, tepla a lásky.“ Profesor zmlkl a sednul si.

Traduje se, že ten mladý student byl Albert Einstein.

P evzato: Brn nská tisková misie - www.btm.cz

ODVAL TEN KÁMEN

Právě toto byl název duchovního cvičení s Maxem Kašparů, které se v polovině září uskutečnilo v pastoračním středisku Žirovnice. Jak již název napovídá, úkolem bylo odvalit kameny, které nás obtěžkávají. A já doufám, že se to alespoň zčásti povedlo všem, kteří se ho zúčastnili. A jestli můžu mluvit za mladé z vodňanského spolča, tak si myslím, že úspěch byl obrovský.

Program duchovního cvičení se skládal z přednášek a osobního rozjímání nad nimi. Zábavným, ale i zajímavým způsobem jsme probrali Desatero Božích přikázání, hříchů a důležité otázky v osobním, ale i manželském životě. Jedna přednáška byla také věnovaná sexualitě (především v manželství) a odstartovala obrovskou vlnu dotazů na toto téma. Této přednášky se ujala Marika Kašparů.

Program byl doprovázen bohoslužbami, společnou modlitbou a rozhovory. V závěru duchovního cvičení byla možnost svátosti smíření, duchovního rozhovoru nebo rozhovoru přímo s Maxem Kašparů. Na úplném konci si každý z účastníků mohl napsat „dopis Bohu.“ V tomto dopisu psal Pánu Bohu o všech lidech, kterým by chtěl odpustit. Společně s nalezenými kameny, ze kterých se postavila pyramida a které byly následně rozbořené, byly dopisy spáleny...

Podle mého názoru se toto duchovní cvičení velice podařilo. Velkým zpestřením byl Maxův humor, který se nesl celým víkendem. Jeho mnohdy veselým zkušenostem z psychiatrické praxe se nedalo nezasmát. Proto jsem velice ráda, že jsem se tohoto setkání mohla zúčastnit a odjet domů naplněná Božím pokojem.

Marie J nová

SV. ALŽBĚTA UHERSKÁ (1207 – 1231)

Památka 17. listopadu

Podle tradičního výkladu se sv. Alžběta narodila na bratislavském hradě a jako dcera uherského krále Ondřeje II. byla již ve 4 letech zaslíbena 11 letému Ludvíkovi, synovi durynského landskraběte Heřmana. V Maďarsku uvádějí, že Alžběta se narodila v Sárospataku (Šarišském Potoku) a že jí náleží přízvisko Uherská. Její matka Fenenna byla sestrou polské světice sv. Hedviky a Alžběta navíc sestřenicí sv. Anežky České. Alžběta od svých 4 let vyrůstala na slavném hradě Wartburgu u Eisenachu a připravovala se na manželství s Ludvíkem Durynským. V mládí ztratila matku a podle vzoru své tety, sv. Hedviky, toužila zaslíbit svůj život Bohu, ale r. 1221 se ve svých 14 letech provdala za 21 letého landskraběte Ludvíka. Jejich šťastné manželství trvalo 6 let.

Narodily se jim 4 děti – syn Heřman a 3 dcery. Blízko hradu dala Alžběta vybudovat nemocnici a poskytovala pomoc chudým a bezmocným. Prodala drahé šaty a všechny šperky, aby v době hladomoru uspokojila potřeby strádajících. V r. 1227 ji postihla velká ztráta. Její manžel podlehl morové epidemii v italské Apulii při křižácké výpravě. Alžběta poznala chamtivost jeho bratra Jindřicha, jenž ji i s dětmi z Wartburgu vypudil. Nenalezla dobrodiní v Eisenachu, a proto odešla ke svému strýci, biskupu Ekbertovi do Bamberka. Zajistila pak svým dětem klášterní výchovu a sama si nedaleko františkánského kláštera v Marburgu nechala postavit skromnou poustevnu a v Marburgu založila nemocnici. Její otec, král Ondřej II., ji vyzval k návratu do Uher, avšak Alžběta, již nemocná, odmítla. Zemřela jako 24 letá, 17. listopadu 1231, v r. 1235 byla svatořečena.

Slavný marburský chrám sv. Alžběty z let 1235 – 1283 je nejstarším gotickým kostelem v Německu. Do jeho zničení za protestantských bouří v r. 1539 zde byly uloženy Alžbětiny ostatky. Jméno sv. Alžběty Uherské je mimo jiné spojeno s jejím marburgským působením mezi sestrami františkánkami, které ji přijaly mezi sebe a podle jejichž vzoru byl začátkem 17. stol v Cáchách ustaven nový řád sv. Alžběty – alžbětinky.

Růžencová pout'

Bylo nás 7 zástupců ze 3 rodin vodňanské farnosti. Chtěli jsme ozkoušet starou jihočeskou poutní cestu na Svatou horu. Vybrali jsme si k tomu říjnovou sobotu, kdy se sice náhle, zato pořádně zkasilo počasí, ale den nám zas naopak vylepšilo současné oslavování 150 let od příchodu redemptoristů na toto známé poutní místo, jehož program tam probíhal po celý den.

Z Březnice, kam jsme dojeli vlakem, cestu lemuje zhruba na každém kilometru asi 7 původních zastavení, z nichž pouze první je zachovalé, s výjevem Zvěstování z 1. tajemství růžence a se sv. Václavem na opačné straně. U ostatních více či méně zchátralých „kapliček“ jsme si mohli pouze domýšlet, jak zobrazení mariánských výjevů pokračovala a kteří svatí patroni nás tu provázejí. Cestou jsme však společně stihli probrat s navlečenými korálky ve zkřehlých prstech všechna růžencová tajemství ze života Ježíše a jeho matky.

Mírně mokří a prochladlí jsme donesli všechny své útrapy, starosti i radosti do cíle, trochu oddechli v hospůdce při klobáse i v bazilice při slavnostním koncertu z díla A. Dvořáka, v jehož stopách jsme také trochu šli. Závěrečné zpestření cesty (aby poutních obětí nebylo málo, rozbila se našemu rychlíku lokomotiva) nám přineslo jen lepší náladu a prodloužení našeho dobrého, i když malého společenství. Byl nás vlastně „plný počet“, ale jistě se můžete příště přidat!

Marta Mrvíková

Pout' do Kájova

Seznam dětských diecézních poutí letos doplnila v sobotu 1. 10. pout' do Kájova s tématem „Panna Maria nás provází životem“. Účastníků odhadem jako obvykle, ze strakonického vikariátu přeplněný autobus lidí všeho věku s převahou školních dětí (byli zváni i jejich dospělí doprovázející), z Vodňan 4 kluci (úměrně celkovému počtu 15 dětí přihlášených na náboženství v obou školách) + 1 rodina. Program (včetně skvělého počasí) stál za to a bývá popsán z různých pohledů v příspěvcích DKS časopisu českobudějovického biskupství Aktuality – Setkání. Katecheté celé diecéze jej připravují společně dlouho předem a bylo to znát.

Po zahajovací mši sv. v krásném poutním kostele s „madonou kájovskou“, při níž p. biskup Jiří Paďour dokázal dětem dobře promluvit do srdce a ti odvážnější s ním mohli být v ministrantské službě u oltáře, se bez problémů podle určených barev dav dětí rozdělil do 3 skupin (zhruba po více než 200 dětech). V poledním slunci nejdřív všichni odlehčili své batůžky od maminciných zásob a pak postupně na každém ze 3 stanovišť prožili hodinu nabitého programu.

Na prostranství mezi klášterními budovami se děti dozvěděly o historii Kájova jako poutního místa a vyzkoušely různá dobová řemesla i současné tvoření: kování, tesání, pečení, malování ozdob, navlékání růženců, výrobu keramiky, šperků,... získaly tím i pěkné dárky pro své blízké.

Na přilehlé louce si protáhly těla při množství různých her, cvičení a soutěží, napodobujících dobu života Panny Marie.

A na cestě za loukou procházely Mariiným životem událost po události s průvodci z biblických časů, učily se mariánské pozdravení a píseň, společně se modlily.

Nakonec požehnání generálního vikáře a také rozdělení odměn a památek, které jim spolu s pěknými vzpomínkami mohou připomínat, že i když si ve svých farnostech či kostelích někdy připadají osaměle či mnohé věci nechápou, v církvi se s nimi počítá a nejsou ani samy ani ztracené v davu. A možná i leccos pochopily. Dejte jim příště zase šanci!

Marta Mrvíková

Dětské diecézní poutě

Historie dětských diecézních poutí (DDP) se začala psát v r. 1990 na diecézní pouti v Milevsku; tehdy byl součástí pouti pro dospělé také program pro děti. Tak tomu bylo několik následujících let. V r. 1996 v červnu se konala diecézní pouť na Lomci, ovšem už téhož roku pozvalo Diecézní katechetické středisko (DKS) všechny děti z diecéze na 1. dětskou diecézní pouť na Klokoty. Její téma znělo „Po stopách sv. Václava“ a pouti se zúčastnilo na 500 dětí a 150 dospělých.

S rozšiřující se nabídkou různých náboženských akcí docházelo k určité stabilizaci v organizaci dětských diecézních poutí: byl stanoven pevný termín (první říjnová sobota), děti se při pouti setkaly s diecézním biskupem a zakusily sounáležitost s církví širšího rozměru než je jejich domovská farnost, příp. vikariát.

Témata poutí se určují podle různých příležitostí (sv. Václav, návštěva papeže v ČR apod.). konají se v různých vikariátech.

Pro zajímavost nabízíme přehled témat po jednotlivých ročnících:

1997 - Pelhřimov: „Ježíš je přítel dětí, pojďme za ním“ (cca 500 účastníků z celé diecéze)

1998 - Sušice: „Symboly Ducha svatého“ (760 dětí, 160 dospělých)

1999 - Milevsko: „Bůh Otec - Stvořitel“ (na 700 dětí a 150 dospělých)

2000 - Č. Budějovice: „Jubileum r. 2000“ (na 650 účastníků včetně dospělých)

2001 - Svatá Hora: „Můj velikán“ (cca 1000 dětí, dospělí neevidováni)

2002 - Strakonice (Hrad): „Každý strom má své kořeny“ (cca 650 dětí, dospělí neevidováni)

2003 - Třeboň: „Sv. František z Assisi“ (700 dětí)

2004 - Zlatá Koruna: „Poslové Boží - Andělé strážní“ (cca 700 účastníků včetně dospělých)

2005 - Bohumilice, Lštěň, Č. Budějovice - Lomec: „Životní cesta biskupa Antonína Lišky“ (cca 800 účastníků vč. dospělých)

2006 - Strakonice - České Budějovice: „Jsme na cestě...“ (cca 1000 účastníků vč. dospělých)

2007 - Svatá Hora: „Každý má v církvi své místo“ (cca 800 účastníků vč. dospělých)

2008 - Pelhřimov: „Jakou barvu má tvé povolání“ (cca 700 účastníků vč. dospělých)

2009 - nekonala se z důvodu návštěvy papeže Benedikta XVI. v ČR

2010 - Sušice: „Můj anděl je s vámi...“ (cca 800 účastníků vč. dospělých)

Petra Lísková, zpracováno podle podkladů Bc. Aleny Urbanové z DKS v českých Budějovicích

---

Živý Betlém 2011

K čemu je dobré letos znovu uspořádat představení Živý Betlém? Aby se lidé z Vodňan sešli, uslyšeli o narození Ježíše Krista a dobrou zprávu o tom, co pro nás znamená.

Základem pro začátek realizace byla podpora ze strany členů a vedení Církve bratrské, přidalo se s finanční podporou Město Vodňany, lidé z Římskokatolické farnosti s p. farářem Čeplem, Městské kulturní středisko i další nepostradatelní pomocníci, herci a hudebníci.

Součástí představení bude hudba a zpěv, živá zvířata, oheň pro pasáčky a na ohřátí rukou pro diváky, horký čaj, perníčky a několik překvapení.

Chystáme na faře Církve bratrské pečení perníčků pro návštěvníky, každá pomocná ruka potěší. Andělů, pastýřů a izraelského lidu není nikdy dost, tak jestli máte chuť se přidat vy nebo vaše děti, jste vítáni.

Pokud nechcete přímo vystupovat, možná se budete chtít zúčastnit jako odborní poradci, organizátoři nebo pomocníci. Moc potřebujeme někoho, kdo poradí s nástupem andělů.

Tímto vás prosím i o přímluvné modlitby, aby přípravy probíhaly v klidu a bez zádrhelů a aby vystoupení samotné potěšilo všechny účastníky.

Informace o přípravných setkáních, akcích a zkouškách sledujte na vývěškách nebo poskytnu na tel. č. 723 977 570.

Až uvidíte oznámení, že 18. 12. odpoledne u kulturního domu ve Vodňanech se koná představení Živý Betlém, tak si prosím vzpomeňte, že právě vy jste opravdu srdečně zváni.

Jiřina Kvasniaková, CB

Z liturgického kalendáře

LISTOPAD

- Út 1. 11. Slavnost VŠECH SVATÝCH
St 2. 11. VZPOMÍNKA NA VĚRNÉ ZEMŘELÉ
Pá 4. 11. Památka sv. Karla Boromejského,
biskupa
Ne 6. 11. 32. neděle v mezidobí
St 9. 11. Svátek Posvěcení lateránské baziliky
Čt 10. 11. Památka sv. Lva Velikého, papeže
Pá 11. 11. Památka sv. Martina, biskupa
So 12. 11. Památka sv. Josafata, biskupa
a mučedníka
Ne 13. 11. 33. neděle v mezidobí
(památka sv. Anežky České, panny)
Čt 17. 11. Památka sv. Alžběty Uherské, řeholnice
Ne 20. 11. Slavnost JEŽÍŠE KRISTA KRÁLE
Po 21. 11. Památka Zasněžení Panny Marie
v Jeruzalémě
Út 22. 11. Památka sv. Cecílie, panny a mučednice
Čt 24. 11. Památka sv. Ondřeje Dung-Laca a druhů

ADVENT

- Ne 27. 11. PRVNÍ NEDĚLE ADVENTNÍ
St 30. 11. Svátek sv. Ondřeje, apoštola

PROSINEC

- So 3. 12. Památka sv. Františka Xaverského, kněze
Ne 4. 12. DRUHÁ NEDĚLE ADVENTNÍ
Út 6. 12. Slavnost SV. MIKULÁŠE, biskupa
St 7. 12. Památka sv. Ambrože, biskupa a učitele
církve
Čt 8. 12. Slavnost PANNY MARIE,
počaté bez prvotního hříchu
Ne 11. 12. TŘETÍ NEDĚLE ADVENTNÍ
Út 13. 12. Památka sv. Lucie, Panny a mučednice
St 14. 12. Památka sv. Jana od Kříže,
kněze a učitele církve
Ne 18. 12. ČTVRTÁ NEDĚLE ADVENTNÍ

Kostelník nevěří svým očím. Paní Majerová klečí zbožně v lavici, před sebou modlitební knihu a vedle ní umělý chrup.

"Asi vás ruší při modlitbě," ptá se se zájmem.

"Ale kde, ten chrup patří mému Emilovi. Musela jsem mu ho vzít, on by mi mezitím snědl doma bábovku."

Knižní sloupek

Knihy jako dárky

Vedou se různé diskuse o tom, nakolik jsou v současnosti KNIHY zbožím žádaným a nakolik přežitkem. Jisté je, že tu jsou a nabízí se právě teď i jako vhodné vánoční DÁRKY. Kdo se nedostane do českobudějovické prodejny „U Mikuláše“ a neřeší nákupy po internetu, nemá v našem kraji mnoho možností, kde sehnat kvalitní duchovní literaturu Karmelitánského i jiných křesťanských nakladatelství. Aspoň malý výběr, dovážený z plzeňské karmelitánské prodejny, nabízíme v našem kostele většinou po nedělní mši sv., po domluvě i jindy. Pro dospělé i děti, pro věřící i hledající, pro zamyšlení, poučení i pobavení. A na co upozornit zvláště? Přijďte se raději podívat sami, knihy bývají k dispozici právě tam, co tyto Farní noviny.

Marta Mrvíková

Výběr náboženské literatury

v Městské knihovně ve Vodňanech

- ◆ Piřha, Petr: Blahoslavená Zdislava - životopis sv. Zdislavy
- ◆ Pachman, Luděk: Boha nelze vyhnat - o křesťanství, víře a pochybnostech
- ◆ Jirásko, Luděk: Církevní řády a kongregace v zemích českých
- ◆ Piřha, Petr: Cechy a jejich svatí
- ◆ Carpenter, H: Ježíš - životopis Ježíše
- ◆ Machovec, Milan: Ježíš pro moderního člověka
- ◆ Kersten, Holger: Ježíš žil v Indii - život Ježíše, ukřižování, vzkříšení
- ◆ Musset, Jacques: Kniha o biblii
- ◆ Starý a Nový zákon - pro děti
- ◆ Zvěřina, Josef: Pět cest k radosti, teologii, církvi a disentu
- ◆ Halík, Tomáš: Prolínání světů - výklad náboženství, výklady, souvislosti
- ◆ Kosidowski, Zenon: Příběhy Mrtvého moře příběhy Starého zákona
- ◆ Halík, Tomáš: Stromu zbývá naděje - eseje o náboženství, spiritualitě a mysticismu
- ◆ Čornejová, Ivana: Tovatyštvo Ježíšovo - o založení jezuitského řádu a Ignáci z Loyoly
- ◆ White, Ellen: Velké drama věků - o dějinách křesťanství a náboženských reformátorech

Více na www.knihovna-vodnany.info

Akce

♦ Pořad bohoslužeb v dušičkovém týdnu:

út 1. 11. až so 5. 11., po 7. 11. až st 9. 11.

Bílsko - 17.00 hod

Skočice - 18.00 hod

Vodňany - 19.15 hod

ne 6.11. jako obvykle

♦ Ve čtvrtek 3. 11. od 19.00 hodin pořádá ČKA v městské galerii přednášku - **Nebyl jen Jan Nepomuk Neumann - jihočeští kněží v cizině v 19. století**

(zachycení několika osudů jihozápadočeských studentů a posléze kněží, kteří svým působením i významem přesáhli svůj region i svou dobu)

Přednášející **Mgr. Tomáš Veber Th. D.**, působí na Teologické fakultě JU v Č. Budějovicích jako odborný asistent Katedry praktické teologie a je spolupracovníkem Českobudějovického deníku.

www.muzeumvodnany.cz

♦ V neděli 13. 11. po mši sv. ve Vodňanech i Skočicích připomenou památku **sv. Anežky České** k 800. výročí jejího narození děti a mládež vodňanské farnosti **divadelní hrou** o jejím životě od autorky Marie Holkové. Udělejte si čas asi půlhodinu navíc a přidejte se k jejich snaze.

♦ Zveme také k **adorační modlitbě každý 1. pátek** v měsíci po večerní mši svaté s meditačními zpěvy mládežnického sborku. Kostel bude volně přístupný zhruba od 18.30 asi hodinu, a to **4. 11. a 2. 12.**, současně bývá možnost přijetí svátosti smíření.

♦ Ke mši sv. v **pátek 2. 12.** zveme především všechny **děti**. Bude opět po čtvrt roce pro ně zaměřená s jejich aktivní účastí a adventní přípravou. Zájemci se sejdou k domluvě v kostele už v 17.30 h.

♦ V neděli 18. 12. v podvečer se bude konat **Živý Betlém** před kulturním domem.

Pořad bohoslužeb - listopad - prosinec

po	Vodňany	18.00
út	Vodňany	8.00
st		
čt	Vodňany DD	15.00
	Bílsko	17.00
	Vodňany	18.00
pá	Skočice	17.00
	Vodňany	18.00
so	Bílsko	17.00
	Vodňany	18.15
ne	Vodňany	8.30
	Skočice	10.30

DD - domov důchodců

Zemře pan farář a přijde k nebeské bráně. Zatluče na ni. Svatý Petr pootevře a říká: "Musíte chvíli počkat."

Tak se tedy posadí na lavici před bránou a čeká.

Za chvíli přijde k nebeské bráně autobusák Pepa. Taky zatluče a svatý Petr hned otvírá a říká: "Pojď dál."

Teď to však ve faráři zavřelo: "Svatý Petře, jak to, že Pepa může jít hned a já, osoba posvěcená a zasloužilá, tady musím čekat?"

Svatý Petr odpoví: "To máte tak, důstojnosti: Když vy jste v kostele kázal, tak všichni spali. Ale když tady Pepa jel s autobusem, všichni se modlili."

Vtipy p evzaty z www.katolik.cz

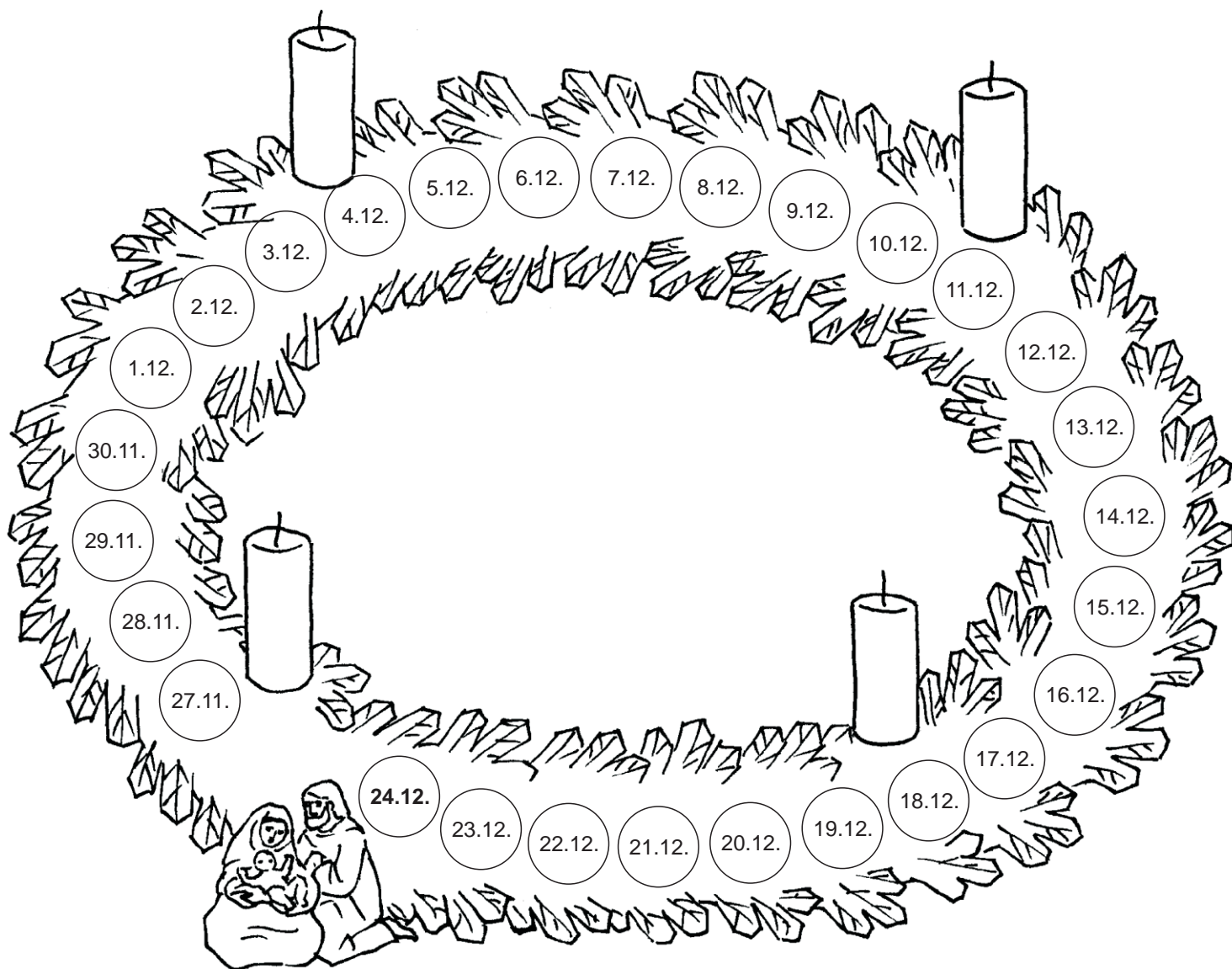
Farní noviny - Vodňany, Skočice, Bílsko. Občasník. Číslo III/2. - vychází 30. 10. 2011. Náklad 200 ks. Vydává farnost Vodňany, Skočice a Bílsko. Adresa: Farní úřad, Alešova 44, 389 01 Vodňany. IČ: 63292882. Redakční rada: Petr Totín, Marta Mrvíková, Marie Polatová, Ludmila Plachtová - farninoviny@googlegroups.com. Registrováno u MK ČR pod číslem MK ČR E 20322.

Náklady na 1 výtisk činí přibližně 5,- Kč. Pro tento účel je nově zřízena kasička v zadní části vodňanského kostela. Rádi budeme též za vaše písemné a obrazové příspěvky pro další čísla. Můžete je zasílat na mailovou adresu farninoviny@googlegroups.com nebo vkládat do krabice vedle kasičky. Děkujeme.

Uzávěrka příštího čísla 2. 12. 2011.

ADVENT

Když má přijít milý host, tišíme se na jeho návštěvu a připravujeme se.
Jak se připravíme na příchod Ježíše Krista?
Čím mu uděláme radost?

Ježíšův příchod je dvojitý:
Poprvé přišel, když se narodil v Betlémě,
podruhé přijde na konci světa.

Každé kolečko v adventním věnci znamená jeden den do Vánoc.
Můžete si ho vybarvit, když uděláte něco dobrého,
čímž připravíte své srdce na Ježíšův příchod.
Může to být modlitba (modrá barva), dobrý skutek (žlutá),
nebo také to, že se něco zřeknete, aby z toho mohl mít
radost někdo druhý (červená).